

14de JAARGANG, NR. 269
19 DECEMBER 2016

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWS**
- 4 JAZZ OP PAPIER**
- 5 JAZZ OP DE PLAAT**
 BassDrumBone, Bigband Friesland,
 Kim Manders, Earprint e.a.
- 9 JAZZ OP DE PLANKEN**
 Uitreiking Boy Edgar Prijs.
- EN VERDER:**
- 7** Jaaroverzicht Jazzcenter
- 11** New York Calling (Roos Plaatsman)
- 12** Jazz Connection (Lex Lammen)
- 14** Gouwe ouwe (Hessel Fluitman)
- 15** Jazzflits op reis (Schot/Huguenin)

JAZZFLITS 270 KOMT 9 JANUARI UIT

JAZZNIEUWS

**Boy Edgar Prijs-winnaar
 bij Koninklijke Uitblinkerslunch**

Boy Edgar Prijs-winnaar Wilbert de Joode was op 1 december te gast bij een lunch met koning Willem Alexander en koningin Maxima in Paleis Noordeinde, Den Haag. Voor deze zogenoemde Uitblinkerslunch waren 27 Nederlanders uitgenodigd die dit jaar in de prijzen zijn gevallen. Zo waren in het uiteenlopende gezelschap ook een prijswinnende zakenvrouw, voetballer (Ajacied Davy Klaassen), goochelaar en stratenmaker te vinden. De vrouwelijke wereldkampioen biljarten was ook van de partij.

**Vlaamse Cultuurprijs Muziek
 voor drummer Lander Gyselinck**

Drummer Lander Gyselinck heeft 3 december in Brussel de Vlaamse Cultuurprijs Muziek 2015 ontvangen. Aan de prijs is een bedrag van 10.000 euro verbonden. Ook kreeg de winnaar een sculptuur. Gyselinck is op vele fronten actief. Hij richtte onder meer het LABtrio op en is lid van het kwintet STUFF. "Deze drummer, componist en muziekduivel-doet-al is een bijzondere, creërende en straffe muzikant, die al op jonge leeftijd uitblinkt en over een enorm groeipotentieel beschikt", aldus de jury. Gyselinck kreeg eerder al de Toots Thielemans Jazz Award, de Sabamprijs Jong Talent en de prijs Gent Jazz.

**De medewerkers van
 Jazzflits wensen u
 prettige kerstdagen
 en een voorspoedig 2017.**

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

NOMINATIES GRAMMY AWARD 2017 BEKEND

Zangeres René Marie is genomineerd. (Foto: John Abbott)

Albums van oudgedienden overheersen de nominaties voor de Grammy Awards Jazz 2017. Onder anderen saxofonist Branford Marsalis, pianist Kenny Barron, gitarist John Scofield, drummer Peter Erskine en pianist Brad Mehldau zijn in de race. De prestigieuze Grammy Awards worden 12 februari in Los Angeles uitgereikt.

De volgende titels zijn genomineerd in de categorieën beste vocale en instrumentale jazzalbum van het jaar:

- 'Sound Of Red', **René Marie** (Motema Music)
- 'Upward Spiral', **Branford Marsalis With Kurt Elling** (Okeh)
- 'Take Me To The Alley', **Gregory Porter** (Blue Note)
- 'Harlem On My Mind', **Catherine Russell** (Jazz Village)
- 'The Sting Variations', **The Tierney Sutton Band** (BFM Jazz)
- 'Book Of Intuition', **Kenny Barron Trio** (Impulse!)
- 'Dr. Um', **Peter Erskine** (Fuzzy Music)
- 'Sunday Night At The Vanguard', **Fred Hersch Trio** (Palmetto)
- 'Nearness', **Joshua Redman & Brad Mehldau** (Nonesuch)
- 'Country For Old Men', **John Scofield** (Impulse!)

[...meer Grammy-nominaties op pagina 2](#)

NIEUWS

vervolg Grammy-nominaties van pagina 1:

Best Improvised Jazz Solo

'Countdown', **Joey Alexander**

Track cd 'Countdown' (Motema Music)

'In movement', **Ravi Coltrane**

Track cd 'In Movement' (ECM)

'We see', **Fred Hersch**

Track cd 'Sunday Night At The Vanguard' (Palmetto Records)

'I concentrate on you', **Brad Mehldau**

Track cd 'Blues And Ballads' (Nonesuch)

'I'm so lonesome I could cry',

John Scofield

Track cd 'Country For Old Men' (Impulse!)

Best Large Jazz Ensemble Album

'Real Enemies'

Darcy James Argue's Secret Society

(New Amsterdam Records)

'Presents Monk'estra, Vol. 1'

John Beasley (Mack Avenue Records)

'Kaleidoscope Eyes: Music Of The Beatles'

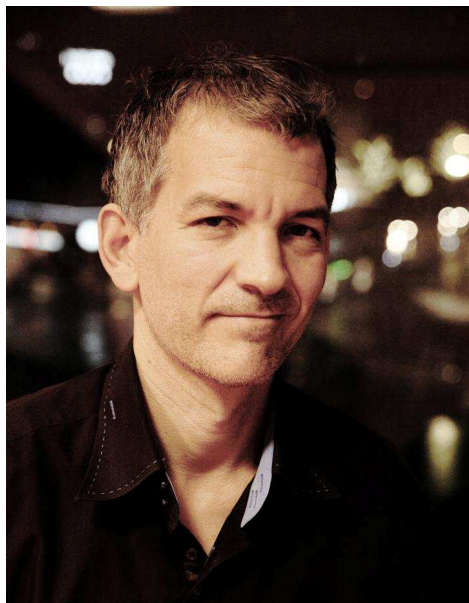
John Daversa (BFM Jazz)

'All L.A. Band'

Bob Mintzer (Fuzzy Music)

'Presidential Suite'

Ted Nash Big Band (Motema Music)

Pianist Brad Mehldau is twee keer genomineerd. (Foto: Joke Schot)

Best Latin Jazz Album

'Entre Colegas'

Andy González (Truth Revolution)

'Madera Latino: Music Of Woody Shaw'

Brian Lynch & Various Artists

(Hollistic Musicworks)

'Canto América'

Michael Spiro/Wayne Wallace

(Patois)

'30'

Trio Da Paz (Zoho)

'Tribute To Irakere: Live In Marciac'

Chucho Valdés (Jazz Village)

PLATEN

Lionel Hampton in New York, 1946. (Foto: William P. Gottlieb)

NATIONAL JAZZ MUSEUM HARLEM OPENT SCHATKAMER SAVORY COLLECTION

Niet eerder uitgebrachte opnamen van onder anderen saxofonist Coleman Hawkins en vibrafonist Lionel Hampton, zijn door het National Jazz Museum (Harlem) via iTunes uitgebracht. Meer albums zullen volgen in een reeks die 'The Savory Collection' is genoemd. Het betreft opnamen die geluidstechnicus Bill Savory eind jaren dertig van de Amerikaanse radio maakte. Hij legde met professionele apparatuur zo'n duizend programma's vast.

Behalve Hawkins en Hampton zijn op het eerste album uit de reeks, 'Volume 1', ook zangeres Ella Fitzgerald en pianist Fats Waller te horen. Het album werd geproduceerd door Loren Schoenberg, oprichter van het National Jazz Museum, en Ken Druker. "The Savory Collection is the story of a buried treasure", meent Schoenberg. De opnamen van Bill Savory kwamen in 2010 in zijn handen. Ze bevonden zich in de nalatenschap van de in 2004 overleden Amerikaan. Maar liefst vijftig dozen die al sinds decennia ongeopend waren, met opnamen van onder anderen de orkesten van Benny Goodman, Count Basie en Duke Ellington, maar ook van andere grote namen uit de jaren dertig. De opnamen zijn onder meer interessant omdat musici op de radio ruimer de tijd konden nemen om hun verhaal te vertellen dan in de studio. De vooroorlogse 78-toeren-platen hadden maar een beperkte lengte. Inmiddels is ook 'The Savory Collection, Volume 2' verschenen met daarop het orkest van Count Basie met saxofonist Lester Young.

Bekijk hier een video over de collectie:

<https://www.youtube.com/watch?v=1Pk3iowwS7M>

Beluister hier een track van Count Basie:

<https://www.youtube.com/watch?v=fpz8RI00KDE>

Nieuw Haags festival jaar uitgesteld

De eerste editie van het nieuwe Haagse festival JAWWZ gaat februari 2017 niet halen. Het wordt een jaar later. "Het is te kort dag om het allemaal nog te kunnen regelen", aldus initiatiefnemer Susanne Kooijman eind november op Den Haag FM. Plaats van handeling van het nieuwe festival wordt het Kurhaus in Scheveningen.

Bassist Clemens van der Feen.
(Foto: Eddy Westveer)

Duo Van der Feen/Boehlee neemt live-cd op

Bassist Clemens van der Feen en pianist Karel Boehlee hebben 16 december een live-cd opgenomen. Ze deden dat met publiek in het Beauforthuis in Austerlitz. Directe aanleiding was een Italiaanse contrabas uit 1689 die Van der Feen tijdelijk in bruikleen heeft en waarmee hij een opname wilde maken. Karel Boehlee speelde op een Fazioli piano. Voor de nieuwe plaat werd onder meer muziek van George Gershwin, Richard Rodgers, Duke Ellington, Brian Wilson, Paul Motion en eigen werk gespeeld. Speciaal gearrangeerd voor piano en contrabas. Wanneer de cd verschijnt is nog niet bekend.

Breda Jazz zoekt nieuwe sponsors

De organisatie van het Breda Jazz Festival is op zoek naar nieuwe sponsors. "Helaas voelt ook het Breda Jazz Festival nog steeds de gevolgen van de afgelopen crisis", aldus een persbericht. Het baart de organisatie grote zorgen dat het programmabudget de afgelopen jaren flink is geslonken. Het festival vindt volgend jaar van 25 tot en met 28 mei plaats.

PODIA

Trombonist Ilja Reijngoud op zaterdag 12 november in Gemert.
(Foto: Joost Pennings)

JAZZ IN GEMERT MAAKT SUCCESVOLLE START

De reeks gratis maandelijkse jazzconcerten in Dientje's Café in Gemert is een succes. Het podium is een initiatief van de stichting Jazz in Gemert en ging in september van start. Sindsdien traden onder anderen zangeres Judith Nijland en het duo van vibrafonist Frits Landesbergen en zangeres Francesca Tandoi op. De reeks wordt in januari voortgezet.

De concerten zijn al ingepland tot november. Onder anderen de zangeressen Madeline Bell en Marjorie Barnes, pianist Peter Beets en saxofonist Benjamin Herman zullen te gast zijn. De stichting organiseert ook masterclasses improviseren. Die vinden plaats voorafgaand aan de optredens. Op de planning staan workshops, specifiek voor saxofonisten (met David Romanello), trompettisten (Jan van Duikeren), trombonisten (Bert Boeren), pianisten (Peter Beets) en ook een slagwerkdag zit in de pijplijn (met Lucas van Merwijk). **Info:** <http://www.gemertjazz.nl/>

PRIJZEN

BOEK 'JAZZ IN ROTTERDAM' WINT PRIJS

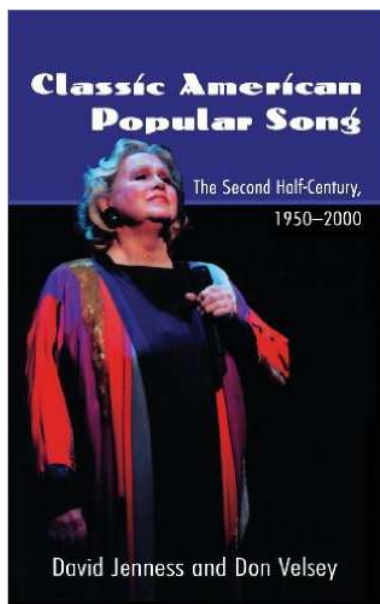
Het boek 'Jazz in Rotterdam' van Hans Zirkzee is bekroond met de Mr. J. Dutilhprijs 2016 als zijnde het beste historische boek dat in de jaren 2014 en 2015 over Rotterdam verscheen. Aan de prijs is een bedrag van 6.000 euro verbonden. De Mr. J. Dutilhprijs wordt eens in de twee jaar uitgereikt. Dit jaar gebeurde dat voor de twaalfde keer.

Uit alles blijkt de liefde van de auteur voor jazz en Rotterdam in dit aanstekelijke boek. Het is het resultaat van zeer uitputtend onderzoek naar de geschiedenis van de jazz in Rotterdam", aldus de jury van de prijs: "Het is een boek dat de geschiedenis van de stad toegankelijk maakt voor een breed publiek, wat een belangrijke criterium is van de prijs. De stadsgeschiedenis geschreven aan de hand van jazz – het ligt niet voor de hand, maar het resultaat is zeer geslaagd."

'Jazz in Rotterdam' werd door 'Rotterdammer' Peter J. Korten uitgebreid besproken in Jazzflits 244 (pag. 4): <http://www.jazzflits.nl/jazzflits13.16.pdf>

JAZZ OP PAPIER

EEN VERVOLG OP 'WILDER'

David Jenness & Don Velsey.
Classic American popular song :
the second half-century, 1950-2000.

New York : Routledge, 2006.

385 pag.

ISBN 978-0-415-97056-3 hardc.

Prijs 62,50 euro

In 1972 verscheen van Alec Wilder, zelf componist, 'American Popular Song'. Uit een overgroot aanbod van songs besprak hij er ruim achthonderd. De keuze werd voor een belangrijk deel bepaald door het innovatieve karakter van de songs, zowel in de melodie als in de harmonie. Voor het gros hiervan was een twintigtal componisten verantwoordelijk, van Harold Arlen tot Vincent Youmans. Wilders argumentatie werd in vele gevallen ondersteund door reproducties van een paar maten bladmuziek. Voor de luisteraar bleken ze een handige indicatie om te zien in welk opzicht de passages een vernieuwend element bevatten en anderzijds waren ze een houvast voor de musicus die zijn repertoire wilde uitbreiden. Wilder trok een scheidingslijn bij het jaar 1950, voor hem een natuurlijke markering waar een bloeiend tijdperk van de grote songwriters ten einde liep. Overigens heeft Wilder in zijn nadagen toegegeven dat hij de lijn wel wat te rigoreus had getrokken.

Twee amateurmusicologen nu hebben de draad opgepakt volgens hetzelfde recept door de songs te onderzoeken die nadien zijn gecomponeerd. De studie dateert reeds van 2006, maar is in al die tussenliggende jaren aan onze aandacht ontsnapt. De gehanteerde criteria zijn vrijwel dezelfde, al leggen Jenness en Velsey iets meer nadruk op de samenhang tussen de tekst en de melodie, en de daaronder liggende harmonische voortgang. Aan de gedrukte voorbeelden zijn dan ook de zangpartijen toegevoegd. De schrijvers steken hun waardering voor het werk van hun voorganger niet onder stoelen of banken en ook Wilders eigen composities zijn niet vergeten.

De beide auteurs hebben getracht hun terrein nader te omheinen door Wilders titel vooraf te laten gaan door het begrip 'classic', maar het blijft behelpen. Elk van de woorden roept problemen op. In dit opzicht is de inmiddels ingeburgerde term Great American Songbook duidelijker van inhoud. In ieder geval zijn uitgesloten: country-and-western, blues, rhythm-and-blues, gospel en soul. Ook gaan ze voorbij aan alle maakfels, voortgebracht in het genre dat de Amerikanen rock noemen. In de inleiding zetten de schrijvers de muzikale verschillen nog eens op een rijtje.

Het eerst aan de beurt zijn de late creaties van oude meesters als Richard Rodgers ('The sweetest sounds') en Arthur Schwartz. Daarna is er een inhaalmanoeuvre voor Jule Styne met ook nog werk uit de jaren veertig ('Guess I'll hang my tears out to dry') en Frank Loesser ('I've never been in love before'). Verderop komen we David Raksin tegen, die meer schreef dan 'Laura' alleen, onder andere 'Suddenly', tv-componist Henry Mancini met 'Mr Lucky' en Dave Frishberg met tekstbijdragen voor 'El Cajon' van Johnny Mandel (1981) en 'Heart's desire' van Alan Broadbent (1991).

Een aparte categorie vormen de individuele songs die niet voor theater of film werden geschreven. Van vele songs was de oerversie steeds vaker de oorspronkelijke opname in plaats van de bladmuziek.

Een persoonlijke noot: van ongeveer honderd mij bekende, favoriete songs, opgesteld, afgezien van de tekst, volgens vrijwel dezelfde criteria - een originele wending in de melodie en een verrassend akkoordenverloop - miste ik er zo'n veertig. Daaronder meerdere van Jimmy Van Heusen ('Indiscreet'), Harry Warren ('An affair to remember') en Sammy Fain ('A very special love'). Dat viel dus tegen.

Het vlot geschreven boek kan andermaal als gids fungeren voor hen die op zoek zijn naar nieuw materiaal, want het herbergt tal van niet al te bekende pareltjes. Een reden waarom een tien jaar oud boek alsnog een sterke aanbeveling rechtvaardigt.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

BASSDRUMBONE
The Long Road
 Auricle Records

Bezetting:

Ray Anderson (tb),
 Mark Helias (b),
 Gerry Hemingway (d)
 + Joe Lovano (ts), Jason Moran (p).

Komend jaar is het veertig jaar geleden dat slagwerker Gerry Hemingway gevraagd werd om voor een gelegenheid een bandje samen te stellen. Hij koos voor trombonist Ray Anderson en bassist Mark Helias. Het bleek een gouden combinatie, want vier decennia later is BassDrumBone een trio dat nog steeds indruk maakt. Het drietal hoort tot een generatie die evenzeer de (instrumentale) vernieuwing als een sterke band met de jazztraditie ahangt. Het resultaat is daarom immer muziek die zowel hoofd als hart aanspreekt. Anderson kan zijn trombone heerlijk laten zingen, net zoals Helias dat met zijn snaren en Hemingway met zijn trommellen doet.

‘ BassDrumBone is een waar collectief ’

Om het jubileum te vieren, verschijnt nu ‘The Long Road’, een extra feestelijk dubbelalbum met nieuwe studio-opnamen, met als bonus twee ronkende live-tracks. In de studio werd het trio op een paar nummers bijgestaan door twee gasten, saxofonist Joe Lovano en pianist Jason Moran. Niet omdat dat grote namen zijn, maar omdat het muzikanten zijn met een vergelijkbare stijlopvatting. Ze maken beiden de groep tot een kwartet-dat-nooit-bestaan heeft. De hoekige pianopartij in ‘Bungle low’ is een fijne toevoeging, net als de smeulige tweede stem van Lovano in de heerlijke langzame blues ‘BluRay’. De stukken worden door alle BassDrumBoners aangeleverd, want ook hierin is het trio een waar collectief, dat moeiteloos richting halve eeuw kan opschuiven.

Herman te Loo

Bekijk hier een filmpje over het jubileum:
https://youtu.be/Ayk_vmvQqVA

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BIGBAND FRIESLAND
Wetlands
 BBF

Bezetting (o.a.):

Ella de Jong, Maaïke Kampen (voc), Ella de Jong, Ruurd Riemersma (tp), Jeroen Devilee, Herbert van der Meer (tb), Peet Terluin, Grytsje Jorritsma (as), Cathrienus Herrema, Hans Wijnbergen (ts)

Bigband Friesland ontving enige jaren geleden een legaat van een overleden lid. Met dat geld zijn opdrachten verleend tot het schrijven van nieuwe composities. Op ‘Wetlands’ is dit nieuwe repertoire te vinden. De cd bevat opnamen die de laatste jaren werden gemaakt. Het orkest heeft zich in die periode ambitieus naar een hoog niveau ontwikkeld en op concoursen diverse prijzen in de wacht gesleept. De cd begint met ‘Wetlands’ van dirigent Frans Vermeerssen. Over een voortdurend herhaald motiefje zoekt elke sectie van de band zijn weg en geleid door de bassist komt het geheel langzaam maar zeker tot een eenheid. De saxsectie is dan leidend, terwijl het koper die rieten ondersteunt. Peet Terluin op altsax en Cathrienus Herrema op tenorsax ontstijgen het geheel en geven solistisch hun visie op het natte land. ‘Langstme’ (verlangen) wordt gezongen door Ella de Jong. Hans Wijnbergen geeft op zijn baritonsax het juiste geluid aan het verlangen. Hij soleert ook in het opgewekte en latin-getinte ‘Sinné’ (zon). Dit stuk is door hemzelf uitgewerkt op een motief van Grytsje Jorritsma. Steven Sluiter, dirigent van de Groningse Stage Band, ook een bigband met lef, schreef ‘Escape from F’. Daarin spelen de diverse secties mooi samen. Bekende stukken zijn ‘Dyn eigen wiis’ (‘Je eigen melodie’). Dat is het Franse ‘Les feuilles mortes’ met een Friese tekst. Mooi gearrangeerd door Steven Sluiter. En ‘Samar in dei’ (‘Gewoon een dag’). Dat is de Friese versie van George Gershwin’s ‘A foggy day in London town’. De cd eindigt met een eerbewijs, nog uit 2004, aan baritonsaxofonist Bert Schipper, de man van het legaat. ‘Wetlands’ is een fraai uitgevoerde cd met gedurfde, nieuwe bigbandmuziek.

Hessel Fluitman

Luister hier naar ‘Dyn eigen wijs’:
<http://bit.ly/2hnSfVd>

EARPRINT**Earprint****Endectomorph Music****Bezetting:**

Tree Palmedo (tp, ocean drum),
Kevin Sun (ts, kl),
Simón Willson (b),
Dor Kerskovits (d).

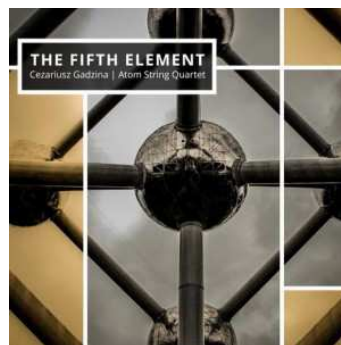
De twee oermodellen van de bezetting met trompet, saxofoon, bas en drums zijn de kwartetten van Gerry Mulligan en Ornette Coleman. Op het oog twee verschillende werelden, maar niet voor het jonge kwartet Earprint uit Boston. Met de soms bijna vibratolose tenorsax van Kevin Sun en de heldere trompet van Tree Palmedo vertaalt het viertal de cool jazz van Mulligan en Baker naar de 21ste eeuw. Het door hiphop beïnvloede drumwerk van de Israëliër Dor Kerskovits zorgt daarvoor.

‘**Een sprankelend debuut van Earprint**’

Bovendien is Ornette nooit ver weg, en wanneer Sun zijn klarinet oppakt (zoals in 'Boardroom') schemert zelfs even het kwartet van John Carter met trompettist Bobby Bradford door. Het moge duidelijk zijn dat Earprint voldoende informatie uit de jazzgeschiedenis tot zich genomen heeft aan het New England Conservatory, maar daar toch een plausibel en eigen geheel van heeft weten te maken. De vier dragen allemaal pakkende composities bij, waaruit speelsheid en ongedwongenheid spreekt, van het kamermuziekachtige 'Six nine' en het funky 'The Golden Girder strikes again' tot aan het aan Ornette refererende 'Colonel'. Een sprankelend debuut dus, dit album 'Earprint'.

Herman te Loo

Beluister hier een track van het album:
<http://bit.ly/2ho0UHj>

CEZARIUSZ GADZINA/ATOM STRING QUARTET**The Fifth Element****TAK Records****Bezetting:**

Cezariusz Gadzina (ss, as), Dawid Lubowicz,
Mateusz Smoczynski (v),
Michal Zaborski (av),
Krzysztof Lenczowski (c)

Door zijn studies in Leuven en Brussel maakte de Poolse saxofonist Cezariusz Gadzina naam in België. Een paar jaar geleden besprak ik al eens zijn fraaie kwartetplaat 'Light in Sight' (op het W.E.R.F.-label). Nu laat hij weer van zich horen in een samenwerking met musici uit zijn vaderland, het Atom String Quartet. Net zoals bijvoorbeeld Zapp in Nederland weet het viertal met de klassieke strijkkwartet-bezetting overtuigend jazz te maken. Gadzina heeft veelkleurige, heldere composities geschreven voor deze bezetting, waarbij hij zelf het vijfde groepslid wordt. Want 'The Fifth Element' is bepaald meer dan een saxofonist plus strijkers.

‘**Beeldende kwaliteit en ritmisch sterk**’

Alle vijf zijn ze ritmisch sterk, maar storten ze ook hun hart uit in lyriek en passie. Soms is de muziek jazz te noemen en horen we ook een lopende bas en de cello en percussie op de klankkasten. Maar even zo goed komt er een opzweepende Oost-Europese volksdans langs in 'Krzesany', dat herinneringen oproept aan de strijkkwartetten van Bartók. Verder is er heel veel beeldende kwaliteit, met soms melancholieke ondertonen, zoals in 'Darjana'.

Herman te Loo

Maar hier kennis met Cezariusz Gadzina:
<http://bit.ly/2hpxvda>

KIKI MANDERS
Love Is Yours Is Mine
 Unit

Bezetting:

Kiki Manders (voc, p, rhodes),
 Attila Mühl (g),
 Jonathan Ihlenfelt Cuniado (el.b),
 Bodek Janke (d, perc).

Zangeres Kiki Manders zong ooit in het Dash! Octet, de groep van Maarten Ornstein, die het vorig decennium de cd 'Bangalore' uitbracht. Ze studeerde zang in New York, als vervolg op haar studies aan de conservatoria van Maastricht en Amsterdam. Nu woont ze in Berlijn. 'Love Is Yours Is Mine' is haar debuut-cd. Ze zingt belangrijk minder experimenteel dan indertijd in Dash!. Minder gehaast en dwingend dan bij Maarten Ornstein. Ze heeft een eigen klank en zingt nog steeds net even anders dan de doorsnee zangeres. Haar improvisaties zijn vaak gebouwd op de essentie van het thema, al lijken ze soms spontane oprispingen te zijn. Met haar heldere stem zet ze de songs als vanzelfsprekend neer.

‘ **Een caleidoscopische jazz-nu zangplaat** ’

Manders zingt in het Engels en Frans. Verrassenderwijs komt in drie contemplatieve songs het Venlose dialect om de hoek kijken. Haar zang heeft dan bijna een naïeve klank. Leo Ferré's 'Avec le temps' wordt heel integer in het Frans gezongen. Het trio achter haar maakt dit grootse chanson tot een heus jazzstuk. Vooral Attila Mühl trekt met zijn schone gitaargeluid de song de 21ste eeuw in. Zijn schone geluid past goed bij het heldere geluid van Kiki Manders. 'Love Is Yours Is Mine' is een caleidoscopische jazz-nu zangplaat die tegelijk ook een geheel is.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/2h1koi>

BESTSELLERS JAZZ CENTER
JAAROVERZICHT 2016

NIEUWE ALBUMS

- 1 Tom Harrell**
 Something Gold, Something Blue (HighNote)
- 2 Avishai Cohen**
 Into The Silence (ECM)
- 3 Gogo Penguin**
 Man Made Object (Blue Note)
- 4 Rez Abbasi & Junction**
 Behind The Vibration (Cuneiform)
- 5 Frank Woeste**
 Pocket Rhapsody (ACT)
- 6 Kandace Springs**
 Soul Eyes (Blue Note)
- 7 Funky Knuckles**
 New Birth (GroundUp)
- 8 Guitar Influences**
 The Gathering (Eigen Beheer)
- 9 Wolfgang Muthspiel**
 Rising Grace (ECM)
- 10 Larry Young**
 In Paris, The ORTF Recordings (Resonance)

REISSUES

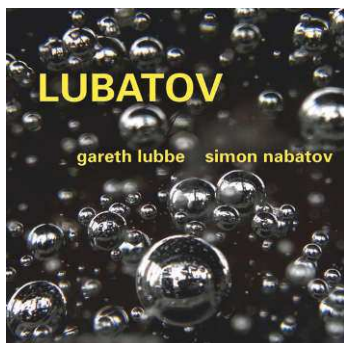
- 1 John Coltrane**
 Atlantic Years In Mono (Atlantic/Rhino/WMG)
- 2 Freddie Hubbard**
 The Hub Of Hubbard (MPS/Edel)
- 3 Bob Berg**
 New Birth (Xanadu/Elemental Music)
- 4 Charlie Rouse**
 Yeah! (EPIC/Sony Music Entertainment)
- 5 Miles Davis**
 Freedom Jazz Dance (Bootleg Series Vol.5)
 (Columbia/SME)
- 6 Jackie McLean**
 Fat Jazz (Jubilee/Parlophone WMG Japan)
- 7 Nina Simone**
 The Philips Years (Philips/Universal Music Group)
- 8 Steve Khan**
 Eyewitness/Modern Times/Casa Loco
 (Antilles & TRIO/BGO)
- 9 Ferdinand Povel**
 BeBoppin' (Limetree/UltraVibe Japan)
- 10 John Scofield**
 Bar Talk (Novus/Sony Music Japan)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse specialzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

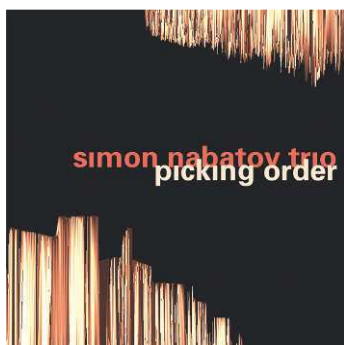
Volg Jazzcenter op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

SIMON NABATOV/GARETH LUBBE**Lubatov**

Leo Records

Bezetting: Gareth Lubbe (av, voc),
Simon Nabatov (p).**SIMON NABATOV TRIO****Picking Order**

Leo Records

Bezetting: Simon Nabatov (p),
Stefan Schönegg (b),
Dominik Mahnig (d).

Op twee recente uitgaven van Leo Records laat de Russisch-Duitse pianist Simon Nabatov weer eens horen hoe groot het bereik is dat hij heeft. In het duo-album **'Lubatov'** schaaft hij Gareth Lubbe aan zijn zijde. Deze klassiek geschoolde altviolist heeft ook nog eens een bijzonder stemgeluid tot zijn beschikking. Dat laatste komt als een verrassing uit de lucht vallen als Nabatov in het eerste deel van de 'Plush suite' zwaar in de basen van de piano gedoken zit. Lubbe heeft zich een vorm van keelzang eigen gemaakt die hier met de zware pianonoten een wonderbaarlijk klankspel oplevert. In de loop van het album komt deze extra input van Lubbe nog een paar keer langs, en telkens zit je dan weer op het puntje van je stoel. Want de hoofdlijn van de drie stukken (twee suites en een afsluitend 'Psalm') is vooral klassiek van aard. Het lijkt of (bijna) alle muziek gecomponeerd en genoteerd is, maar niets is minder waar. De wervelende lyriek van Lubbe en Nabatov is volledig geworteld in improvisatie.

De trio-cd **'Picking Order'** biedt juist ook weer ruimte aan het compositietalent van de Rus. In de liner notes wordt uitgelegd dat hij daarin gebruikmaakt van wat hij in de Sovjet-tijd op school heeft geleerd: de dialectiek van Hegel. En dat wil zeggen dat these en antithese samen tot synthese leiden. Vooral het openingsstuk, 'Fill in the blanks', is zo opgebouwd. Heldere lyriek en beukende passages wisselen elkaar af om zo te komen tot een geheel dat meer waarde heeft dan de afzonderlijke ingrediënten. Het nieuwe trio van Nabatov, met jonkies Stefan Schönegg (bas) en Dominik Mahnig (drums), blijkt van vele markten thuis en houdt je als luisteraar voortdurend bij de les. Abstractie en lyriek vechten daarbij om de aandacht, en soms zijn er smeuge grooves, die (half ironiserend, half respectvol) het souljazz-werk van Ramsey Lewis in gedachten roepen. 'Growning a soul patch' en 'Turning point' zijn er voorbeelden van. Op zulke momenten voel je een verwantschap in zowel pianistiek als composities met het werk van Leo Cuypers.

Herman te Loo**Luister hier naar het duo Lubbe/Nabatov:**<https://soundcloud.com/simon-nabatov>**DE FAVORIETE KERSTMUZIEK VAN CHRISTIAN MCBRIDE****Louis Armstrong With The Benny Carter Orchestra
'Christmas in New Orleans'**

'Benny Carter's collaboration with Louis Armstrong is one of the greatest examples of joyous feeling. I mean, who in the world makes you feel better than Louis Armstrong?'

Wynton Marsalis**'We the three kings'**

'The way we first learned this song when we were kids — surely Wynton plays it nothing like that....'

Shirley Horn**'The Christmas song'**

'Shirley Horn is such a mesmerizing storyteller. ... Shirley, like no one before or certainly after her, has been able to master the art of the extra-slow tempo.'

James Brown**'Santa Claus go straight to the ghetto'**

'I think it's a classic. It surely is a classic in the neighbourhood I grew up in.'

Christian McBride is bassist. (Bron: NPR)

JAZZ OP DE PLANKEN

UITREIKING BOY EDGAR PRIJS

Datum en plaats:

7 december 2016,
Bimhuis, Amsterdam.

EEN MASTERCLASS STILTE

Bescheidenheid, luistervermogen en een heldere visie, dat zijn kenmerken van bassist Wilbert de Joode die hem de Buma Boy Edgar Prijs 2016 opleverden. Het waren ook de kwalificaties van een boeiende, samenhangende avond waarbij hij de prijs kreeg uitgereikt uit handen van Jacques Waisvisz. De inmiddels 98-jarige voorvechter van de Nederlandse geïmproviseerde muziek hoefde niets te zeggen, want De Joode sprak over hem. Over zijn niet aflatende behoefte om zoveel mogelijk concerten in het Bimhuis met zijn cassetterecorder vast te leggen, en over zijn bevlogenheid als programmeur van het jazzpodium SMØR in Delft. Dat was ook de plek waar de bassist zijn eerste officiële concert als improvisator deed, met het Trio Nu in 1982.

Zo werd de overhandiging een eerbetoon aan een ander dan de prijswinnaar zelf. Datzelfde kon ook gezegd worden van de muziek die de luisteraars kregen voorgeschoteld. De Joode had gekozen voor een aantal vaste groepen waarin hij speelt (het trio met rietblazer Frank Gratkowski en pianist Achim Kaufmann en het Ab Baars Trio), maar ook voor nieuwe combinaties. Daarbij was rietblazer Peter van Bergen de enige gast die niet tot de vaste muzikale partners van de bassist behoort. Het trio met hem, De Joode en drummer Michael Vatcher ging het meest ver in het gebruik van dynamiek – van brullend hard tot fluisterzacht.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Wilbert de Joode. (Foto: Tom Beetz)

Uitreiking van het plastiek van Jan Wolkers aan de Joode door Jacques Waisvisz. (Foto: Tom Beetz)

In alle samenstellingen bleef De Joode doen wat hem zo bijzonder maakt: luisteren, en met het toevoegen van klanken aan de muziek zijn medespelers nóg beter laten spelen. Een gevoel voor vorm is daarbij ook essentieel en het viel op dat ook in nieuwe combinaties geen noot te veel werd gespeeld en er geen enkele twijfel was wanneer de groepsimprovisatie ten einde was.

Ook in nieuwe combinaties werd geen noot te veel gespeeld en was er geen enkele twijfel wanneer de groepsimprovisatie ten einde was.

Tussen de bedrijven door legde de bas-sist dingen uit met een zo helder taalgebruik dat zelfs niet ingewijden zijn be-toog onmiddellijk zouden hebben begrepen. Een opname van de avond zou zo als lesmateriaal op de conservatoria kunnen dienen. Een mooi moment was ook de oefening die De Joode met het publiek deed. Op zijn aanwijzingen moest de zaal een 'lage' stilte produceren, of juist een 'hoge', of een stilte die plotseling over was. De masterclass-docent zei dat hij het verschil kon horen. Het leek misschien absurdistisch, maar hij toonde er wel iets mee aan: op het juiste moment stil zijn kan enorm bijdragen aan de muziek.

In de tweede helft van de avond was De Joode ook letterlijk een tijd stil, want hij liet de vloer aan een aantal combinaties waarin hij zelf geen rol speelde – anders dan als samensteller. Zo was er een subtiel drummerstrio (Michael Vatcher, Martin van Duynhoven en Onno Govaert) en een kamermuziek-achtige improvisatie van saxofoniste Ada Rave met Achim Kaufmann en Onno Govaert.

Tot slot keerden alle musici terug op het podium voor een apotheose die net zo fijnzinnig bleek als de hele avond al was. Bijzonder knap hoe in een groep met drie drummers, twee pianisten, vijf rietblazers en een bassist zoveel details te horen bleven. Bij heel wat andere ad hoc-gezelschappen was zo iets al snel op een baal geluid uitgelopen. Het was een indrukwekkend pleidooi voor de vrije geïmproviseerde muziek en een van de grootste meesters van het genre in Nederland. Wie nog twijfelde of de prijs wel terecht was toegekend, moet op deze avond ongetwijfeld zijn overtuigd.

Herman te Loo

Vlnr: Wilbert de Joode, Michael Vatcher en Peter van Bergen. (Foto: Tom Beetz)

Uit het juryrapport: "Het spel van De Joode bevat een compromissloze urgentie, maar wordt niettemin gekenmerkt door zorgvuldigheid en kwetsbaarheid. De Joode is autodidact; een steeds zeldzamer fenomeen in de geïmproviseerde muziek. Zijn muzikale zelfstudie staat volledig in het teken van een fascinatie voor klankkleur en akoestiek.

Hij heeft een uitgebreid vocabulaire en een zeer goed oor voor de muzikale mogelijkheden van een bepaalde klank, op een bepaald ogenblik, in een bepaalde ruimte. Dit uitgangspunt in de klank van een moment geeft zijn spel een zeer intuïtief karakter. Hij is, meer dan menig ander Nederlands improvisator, vooral een luisteraar, en zijn reactievermogen en muzikale wendbaarheid zijn uitdrukkingen van zijn ideeënrijkdom."

Wilbert de Joode. (Foto: Tom Beetz)

NEW YORK CALLING

LIKE SONGS LIKE MOONS

De cd 'Like Songs Like Moons' van Rose Ellis (Roos Plaatsman) is verkrijgbaar via onder meer iTunes, Amazon, CD Baby en <http://www.roseellismusic.com>.

Deze JazzFlits komt uit op 19 december, exact de datum van de release van mijn debuutalbum. Bart Hollebrandse opperde een jaar geleden in een review van een concert van mij in Jazzflits de titel 'Preacher Boy', een goede suggestie, maar ik heb uiteindelijk voor de titel 'Like Songs Like Moons' gekozen. Ik werd geïnspireerd door het gedicht 'Still I Rise' van Maya Angelou, het gedicht dat ik in mijn vorige column gedeeltelijk heb geciteerd.

De cd is in New York opgenomen met geweldige muzikanten: Glenn Zaleski op piano (Ravi Coltrane, Lage Lund, Ari Hoening), Pablo Menares op bas (Melissa Aldana, Claudia Acuna) en Ross Pederson op drums (Kenny Werner, Manhattan Transfer, Grace Kelly). Er staan elf liedjes op, het merendeel eigen nummers en een paar covers. Alle liedjes heb ik heel bewust uitgekozen en achter elk liedje zit een verhaal. Het nummer 'Rise with the sun' schreef ik bijvoorbeeld na een avond hard en laat uitgaan in New York. 'Early in the morning', waarvoor ik de Herb Alpert Composer Award kreeg, schreef ik om half vijf 's ochtends achter in de tuin van mijn ouders en 'Like never before' is gebaseerd op een solo van Clifford Brown op 'All the things you are' (1953). Het nummer 'Preacher boy', is geschreven door Billie Holiday en Jeanne Burns. Ik heb het te danken aan Pim Ziegeelaar, een fan en kenner van Billie Holiday. Hij had mij horen zingen, kwam naar een concert en attendeerde mij op dit nummer. Het is nooit opgenomen dus heb ik het geleerd van de bladmuziek die Pim mij gaf. Mijn opa was dominee en dat maakte mijn vader tot een 'Preacher boy'. Ook heb ik de bekende standard 'That's all' van Alan Brandt en Bob Haymes opgenomen, wat mij betreft is dit het perfecte liefdesliedje. Het is al vaak uitgevoerd maar volgens mij hebben we er een frisse draai aan gegeven. Ik kies liedjes altijd uit om de tekst, bijvoorbeeld 'He needs me' van Arthur Hamilton koos ik vrijwel als eerste uit omdat het verhaal zoveel oproept en zo eenzaam en droevig is.

Ik verhuisde in 2011 van Groningen naar New York en die 'move' heeft best wel z'n impact gehad. Er wordt zó goed en zó veel gemusiceerd in New York, dat heeft mij behoorlijk geïmponeerd en ik moest daardoor mezelf opnieuw uitvinden als muzikant. Het heeft dus ook best een poos geduurd voordat ik een gevoel van richting had bij dit album. In Nederland lag de focus meer op moderne jazz en crossover, maar hier in New York ligt de hele historie van de jazz en die traditie is heel diep in elke muzikant geworteld. Met dit album heb ik een verbinding proberen te maken tussen enerzijds die traditionele sound van Billie Holiday, Bessie Smith, Ella Fitzgerald en anderzijds de wereld waarin ik leef. Voor mij is die verbinding met de traditie heel belangrijk, als ik zing maar ook als ik naar muziek luister.

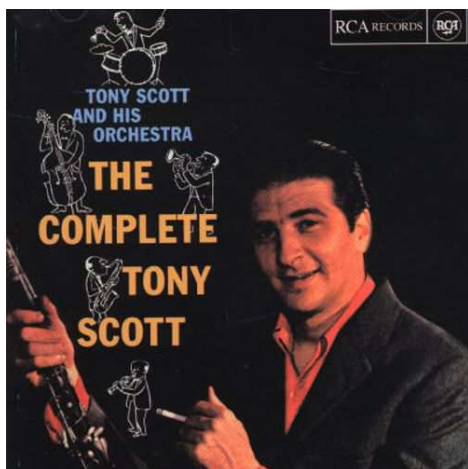
Overigens is de cd-presentatie vanavond (19 december) in Rockwood Music Hall hier in New York City... maar ja, dat gaat u niet meer redden!

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/2h7upgm>

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. (<http://roseellismusic.com>)

THE JAZZ CONNECTION

TONY SCOTT EN ZIJN ORKEST

Kort voordat ik in de zomer van 1960 in militaire dienst werd opgeroepen - Lichting 60-3, 'Ouwe Stomp', net wat u zegt - werkte ik een paar weken bij de firma Inelco in Amsterdam, die onder meer geluidsbanden importeerde van het merk Scotch. Omdat die banden in Amerika geen aan- en afloop-tape hadden meegekregen, zoals hier gebruikelijk was, moesten er strookjes zilverpapier en groene en rode aan- en afloopband aan vastgeplakt worden. Het doorspoelen van elk bandje vereiste enige voorzichtigheid, maar verder was het een eentonig klusje, geschikt voor een werkstudent, zoals ik. Er werd een plekje in het magazijn voor mij gereserveerd en daar zat ik tussen kasten vol met grammofoonplaten. Met name EP's van het label RCA lagen te wachten op de uitverkoop. Meneer Prins, die over de platen ging, vond het goed als ik wat van die platen uitzocht, die ik voor de inkoopprijs mocht aanschaffen. Zo kwam ik aan een reeks prima EP's, waaronder die van een Tony Scott Orkest.

Ik moest die plaat zien te krijgen. Verscheidene pogingen sinds begin jaren zestig mislukten, totdat ik het laatst eens probeerde via het internet. Ik ben blij dat ik hem eindelijk heb!

Met Bill Evans aan de piano, saxofonisten als Zoot Sims, Frank Foster en Frank Wess, trombonisten als Benny Powell, Henry Coker en Quentin Jackson en trompetsecties, waarin Clark Terry, Thad Jones en Jimmy Nottingham schitterden, had klarinetist Scott 'New York's Finest' om zich heen verzameld, maar dat zou mij pas later duidelijk worden. Toen pas werd mij ook bekend dat de grote platenmaatschappijen met elkaar slag hadden geleverd om de opvolging van de oude 78-toerenplaat, dat RCA als voorstander van de 45 toeren-plaatjes aan het kortste eind had getrokken en dat de firma's, die meer heil zagen in 33 toeren het gewonnen hadden. Toen ook begreep ik waarom mijn Scott-EP-tje maar een deel van een groter geheel op elpee was geweest en dat het de moeite waard zou zijn om naar de rest te gaan zoeken. Daar kwam nog bij dat tot de ontbrekende Scott-opnamen het stuk 'Time to go' behoorde, waarmee het KRO-programma Vliegende Schijven op vrijdagavond zijn verzoekplatenprogramma voor militairen besloot - een programma dat 'voor de microfoon gebracht werd' door een sonoor klinkende majoor van de Welzijnszorg naast een nog zeer prille Anne van Egmond. Ik moest die plaat zien te krijgen. Verscheidene pogingen om aan de bewuste elpee - 'The Complete Tony Scott', in 1957 verschenen als RCA LPM-1452 - te komen, mislukten, totdat Jazzflits-medewerker Tom Beetz mij begin oktober aangeriefde het eens te proberen via het internet. En jawel hoor, voor 6 dollars bleek mijn gezochte plaat eindelijk te koop, ergens in de VS. De vervoerskosten waren vier keer zo veel, maar dat mocht geen bezwaar zijn. Ook het plakkertje, dat verried dat mijn (!) plaat voor 99 dollarcent ooit in een Amerikaanse platenwinkel te koop had gestaan, deed er niets aan af. 'The Complete Tony Scott' bestaat uit puike bigband-jazz, mede dankzij de arrangementen van Nat Pierce, Johnny Carisi en Bill Finegan en ik ben blij dat ik hem - eindelijk - heb.

Lex Lammen

Beluister hier het stuk 'Time to go':
<http://bit.ly/2hiUetL>

ECHOES OF NORTH SEA JAZZ

Onder de titel 'Echoes Of North Sea Jazz' exposeerde onze fotograaf Joke Schot tijdens het Pancevo Jazz Festival (Servië) haar werk. Een selectie van foto's die zij van 1987 tot en met 2016 maakte in Den Haag en Rotterdam was daar van 3 tot en met 6 november te zien. De foto's tonen de ontwikkeling van haar stijl en techniek, die in de afgelopen dertig jaar steeds lossers en directer werd.

Joke Schot werd in 1958 geboren in de havenstad Rotterdam. Haar vader was schipper op de grote rivieren in Nederland, Duitsland, België en Frankrijk. Tot haar achtste jaar woonde Joke aan boord van een vrachtschip. Haar uitzicht en omgeving veranderden voortdurend. Het varen verbreedde haar horizon.

Joke Schot: "Mijn oudere zusters werden geboren in 1943 en 1944 en beleefden hun jeugd in een andere tijd. Een tijdvak waarin ik nog niet leefde, kon ik 'zien' en 'meemaken' via de kiekjes die mijn ouders in een schoendoos bewaarden. Ik werd gegrepen door de magie van fotografie. Ik wilde ook mijn eigen alledaagse werkelijkheid vastleggen. Al jong begon ik te fotograferen met een box-camera. Rond mijn tiende jaar kreeg ik een Agfa Optima Rapid 125 C. Met die camera kon ik beter experimenteren."

Joke Schot is autodidact. Vanuit haar interesse voor het vak, ontwikkelde ze zich op eigen kracht. In 1985 kreeg ze haar eerste opdrachten en bewijst ze zich als veelzijdig fotograaf. Ze besluit om zich verder te bekwamen in de muziekfotografie. Op het podium gebeuren dingen die haar uitdagen. Beweging en menselijke interacties boeien haar en blijken goed te matchen met haar manier van kijken.

Concerten van Jethro Tull en Tina Turner waren haar eerste wapenfeiten. Naast jazz richt Joke haar aandacht met succes op podiumkunsten, maatschappelijke gebeurtenissen, de openbare ruimte en straatfotografie. Ze is gespecialiseerd in muziek, dans, circus en toneel. Emotie, sfeer, interactie, contrast en balans, geven haar beelden een eigen signatuur. Het werk van Joke Schot wordt regelmatig geëxposeerd en gepubliceerd. Onder meer in Jazzflits.

Roland Huguenin

[De foto's op deze pagina van Joke Schot waren te zien in Pancevo.](#)

Archie Shepp (beeld uit een expositie-video). (NSJF 2012)

Joke Schot. (Foto: Roland Huguenin)

'Beweging en menselijke interacties boeien Joke Schot en blijken goed te matchen met haar manier van kijken.'

Dexter Gordon. (NSJF 1987)

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

FREEFAIR+8
Limetree (elpee)
FREEFAIR +8
Metal Beauty
Munich (cd)

Bezetting:

Dick Vennik, (ts, ss, fl),
 Rob van den Broeck (p, synth),
 Harry Emmery (b),
 Eric Ineke (d).

Ja, twee albums deze keer in deze rubriek. De langspeler 'Freefair+8' werd opgenomen in 1981 en de cd 'Metal Beauty' in 2001. Op de cd zijn verschillende stukken van de elpee opnieuw opgenomen. Free Fair+8 maakte indertijd muziek van een hoog energetisch gehalte. De pittige composities van pianist Rob van den Broeck werden door saxofonist Dick Vennik gearrangeerd voor de uitbreiding van hun kwartet Freefair met vier trompetten en vier trombones. In de kwartetmuziek zat die logische uitbreiding eigenlijk al ingebakken. De trombones maakten het geheel warmer van klank en de trompetten trokken dat met hun hogere en scherpe geluid weer de krachtige kant op. Zo hielden deze beide instrumenten de compositie in balans. Op de elpee hoor je hoe belangrijk Harry Emmery was: zijn bas heeft in de stukken een sterke verbindende functie. Dick Vennik blies al bij pianist Rein de Graaff en in het Metropolitan Orkest. Rob van den Broeck was de veelzijdige pianist die niet alleen mooie composities schreef maar ook de alleskunner die door zelfstudie zo ver in de jazz kwam. Naast Free Fair bezette hij ook de pianokruk bij het European Jazz Ensemble van Ali Haurand en speelde hij veertien jaar bij zangeres Masha Bijlsma. Eric Ineke was de drummer van Freefair. Trombonist Bart van Lier speelt bij het toegevoegde koper op beide opnamen mee. Soleerde beide keren ook in 'Napalis'. Op de cd soleert ook Jarmo Hoogendijk op trompet. Dat doet hij met zijn bekende bravoure. Funk en fusion zijn de kopjes/hokjes waar deze muziek ingeschoven wordt. Wat mij betreft maakten Vennik en Van den Broeck actieve jazz, die zowel van elpee als cd nog steeds het beluisteren waard is.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 9 december 2016

Christine Tobin. (Foto: Ian Anderson)

[Axel Stinshoff, Jazzthing \(Germany\):](#)

ESBJÖRN SVENSSON TRIO

e.s.t. Symphony (ACT)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)

KIRKE KARJA QUARTET

Turbulence (Avarus Music 2016)

[Rui Eduardo Paes, jazz.pt \(Portugal\):](#)

ANDREW CYRILLE QUARTET

The Declaraton Of Musical Independence (ECM)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

KOŁAKOWSKI/WYKPISZ/KORELUS

Schönberg (ForTune)

[Jon Newey, Jazzwise \(UK\):](#)

CHRISTINE TOBIN

Pelt (Trail Belle Records)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

MARIUS NESET & LONDON SINFONIETTA

Snowmelt (ACT Music)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway\):](#)

TOM PREHN QUARTET

Axiom (Rune Grammofon)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

EVE RISSER / WHITE DESERT ORCHESTRA

Les Deux Versants Se Regardent (Clean Feed/NRW)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

DANIEL ERDMANN'S VELVET REVOLUTION

FEATURING THÉO CECCALDI & JIM HART

A Short Moment Of Zero G (Budapest Music Center)

[Magnus Nygren, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

NEUKÖLLNER MODELLE

Sektion 1-2 (Umlaut)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

JASPER HØIBY

Fellow Creatures (Edition)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\):](#)

WOLFGANG MUTHSPIEL

Rising Grace (ECM)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

ROB MAZUREK & SÃO PAULO UNDERGROUND

Cantos Invisíveis (Cuneiform)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot en Roland Huguenin in Servië

Pančevo is een Servische industriestad aan de Donau en de monding van de Tamiš, 20 km ten oosten van Belgrado. Het culturele aanbod in deze stad is kleinschalig. Binnen het bescheiden budget is evenwel ruimte voor een jaarlijks jazzfestival. Het festival verbindt jazz en avant-garde met muziektradities uit de eigen regio. De 19de editie van het Pančevo Jazz Festival (PJF) vond plaats van 3 t/m 6 november. Onder het motto 'Past, Present, Future' bundelde het programma acts van eigen bodem, de VS, Italië en Hongarije.

Naast de concerten zijn er dagelijks jamsessies met sterren, lokale musici en studenten. Ook educatie speelt een belangrijke rol. Dit jaar waren er ook openbare persconferenties van Myra Melford, John Scofield en James Carter, die allen ruim tijd namen om ideeën uit te wisselen met muziekstudenten, publiek en pers. Deze ontmoetingen verhogen de sfeer en de intimiteit tussen de artiesten en het enthousiaste publiek.

PJF opende op donderdag 3 november met pianist **Myra Melford** en haar 'Snowy Egret' project. In haar composities combineert Melford vaste vormen en vrije improvisatie. Muziek van ideeën, associaties en atmosferen. De stukken laveerden tussen intense stuwkracht, theater en tedere lichtheid. Opvallend was het spel van gitarist Liberty Ellman, die een Spaanse gitaar combineerde met geluidseffecten. Zijn spel was licht en kreeg daardoor een onverwachte touch. De **RTS bigband** - Servische omroep - begeleidde grand old man Lee Konitz (89). De meester op de altsax leek verward en miste een soepele aansluiting met de bigband. De bigband speelde strakke arrangementen van bekende standards. Konitz hing wat in een stoel, maar veerde op zodra de dirigent hem wenkte. Hij volgde vervolgens zijn muzikale instinct en vond moeiteloos zijn weg. Zijn lyrische geluid was intact en mooi in balans. Konitz was bij vlagen briljant. Het publiek genoot van het icoon in zijn nadagen.

Met zijn New Quartet onderzoekt **Enrico Rava** (77) nieuwe wegen voor zijn toch al progressieve post bop idioom. In zijn spel was Rava veelzijdig en toonde hij onverbloemd zijn leiderschap. Met zijn fluwelen toon vertelde hij fluisterzachte verhalen. Met zijn virtueuze uithalen vormde hij meedogenloze contrasten.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Myra Melford. (Foto: Joke Schot)

Onder het motto 'Past, Present, Future' bundelde het programma acts van eigen bodem, de VS, Italië en Hongarije.

Enrico Rava. (Foto: Joke Schot)

Zijn composities, afkomstig van het nieuwe album 'Wild dance', stuwden zijn jonge groep naar grote hoogte. Gitarist Francesco Diodati weefde soundscapes en speelde bevlogen improvisaties. Een elektrificerende set.

De cimbalom heeft een lange geschiedenis op de Balkan en is bepalend voor sfeer en timbre van de zigeunermuziek. Het Hongaarse cimbalom-duo **Kálmán Balogh en Miklós Lukács** verbindt traditionele muziek met jazz. De laatste jaren zorgen Balogh en Lukács dat het weggezakte imago van het instrument stevig wordt opgefrist. Het duo verraste met virtuositeit en wekte euforie met de klankschoonheid en de mogelijkheden van hun percussieve snaarinstrument. In de gepassioneerde acts werd adembenemend millimeterwerk gecombineerd met afwijkende harmonische kleuringen en tintelende melodieën. Standaardrepertoire werd vervlochten met swing, lyriek en improvisatie. Dans en uitbundige weemoed werden afgewisseld met intieme schetsen.

De late zaterdagavond was ingeruimd voor **groepen uit Servië**. Het kwintet van drummer Lazar Tošić begeleidde trompettist Marko Đorđević. Gezaghebbende musici die eigen composities en standards speelden. Een showcase van studenten toonde aan dat hard bop school heeft gemaakt in Servië. Op de slotavond bracht PJF twee uitsmijters. 'Sound Sculptures' is een trioproject van de Servische pianist **Ivan Aleksijević**. In eigen land is hij bekend als musicus, componist en arrangeur. Hij is verbonden aan de RTS bigband en zijn muziek is te horen op radio en televisie, in theater en films. Zijn talent en veelzijdigheid spraken uit het verrassende concert. Aleksijević's spel imponeerde en was veelzijdig. Zijn gelaagde composities boden ruimte voor pianistische hoogstandjes. Zijn spel is eigenzinnig en stilistisch verfijnd.

James Carter en zijn Organ Trio waren de sensatie van het PJF. Zoals werd verwacht gaf hij een opzwepend en uitbundig concert. Carters performances zijn altijd inventief en veelzijdig. Op deze avond leek hij een drijfjacht te willen houden. Binnen korte tijd was zijn fraaie Afrikaanse tenue doorweekt en bereikte het adrenalinepeil bij het publiek het kookpunt. Carter speelde een hartverscheurende set en leek te beschikken over tomeloze energie. Zijn spel oversteeg het bevattingsvermogen van velen.

Roland Huguenin

James Carter. (Foto: Joke Schot)

James Carter was de sensatie van het PJF. Met zijn Organ Trio gaf hij een opzwepend en uitbundig concert.

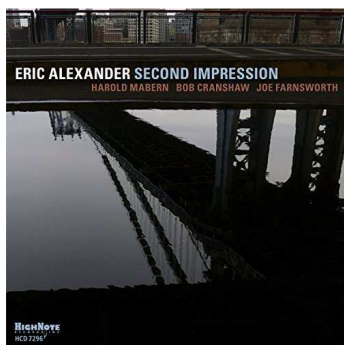

Lee Konitz. (Foto: Joke Schot)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 12 december 2016

1 Eric Alexander

Second Impression (HighNote)

2 Mike LeDonne & The Groover 4-tet

That Feelin' (Savant)

3 Joey Alexander

Countdown (Motema)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN

Herb Hardesty, 3 december 2016 (91)

Amerikaanse tenorist, geworteld in New Orleans; speelde zijn leven lang bij Fats Domino.

Bob Cranshaw, 2 november 2016 (83)

Veelgevraagde Amerikaanse bassist; trok veel op met saxofonist Sonny Rollins. Wegens een nekbleesure legde hij zich in de tweede helft van de jaren zestig toe op de basgitaar.

(jjm)

JAZZ IN BEELD

Het Podium Jong Professionals Jazz in Voorschoten sloot 10 december het jaar af met het kwartet van gitarist Yorgos Efstathiou. Met naast de leider pianist Yorgos Bereris, bassist Yussif Barakat en drummer Andrea Niccolai. Gastsoliste was het Poolse zangtalent Dominika Zawada. (Persfoto)

VARIA

Eerste jazzopname in 2017 honderd jaar oud

De 78-toerenplaat 'Livery stable blues' van The Original Dixieland Jazz Band wordt algemeen gezien als de eerste jazzplaat ooit. De schijf werd in februari 1917 opgenomen en kwam even daarna op de markt. Dat is volgend jaar honderd jaar geleden.

Beluister hier de eerste jazzplaat:

<http://bit.ly/21Uxdda>

JAZZ IN BEELD

ROBIN VERHEYEN
Tenorsaxofoon

RUSS JOHNSON
Trompet

De 32-jarige saxofonist **Robin Verheyen** is een van de toppers van de Belgische jazz. In 2005 ging hij in New York wonen. Met zijn huidige Amerikaanse kwartet bracht hij vorig jaar de cd 'A Look Beyond' uit. Dat kwartet - Robin Verheyen, tenorsaxofoon; Russ Johnson, trompet; Drew Gress, contrabas en Jeff Davis, drums - speelde ook op 13 december in het Cultuurcentrum Hasselt. **Jean Schoubs** was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

